

Zmatek v Zázračném lese

- a to všechno kvůli
této nemoci

Vypráví Björn Enno Hermans

Ilustrovala Annette Walter

Přeložila Lucie Procházková

Milé děti, milí rodiče a všichni zájemci,
Ben přeje v době koronaviru všem výdrž, sílu a
kreativitu!
Radujte se z pěkných momentů!
Užijte si tento příběh.
Můžete ho předávat i ostatním.

Všechno dobré přeje Ben,
Enno, Annette
& Lucie

15.04.2020

Ben je malý medvídek, jsou mu tři roky.
Žije se svými rodiči a sourozenci v Zázračném lese.

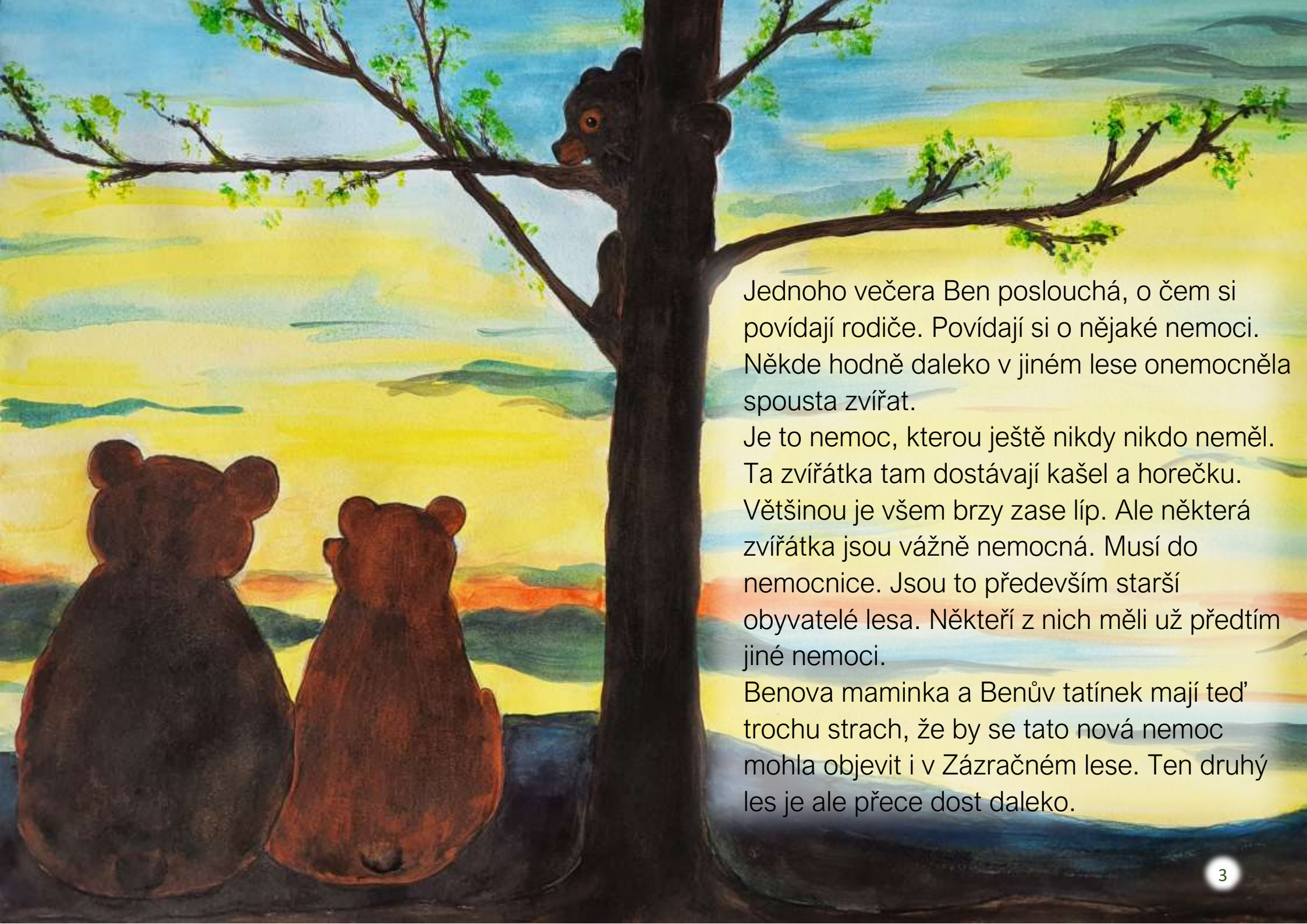
Je to skvělé místo se spoustou dalších zvířat.
Nejraději má své kamarády ve školce.
A všude je toho tolik k vidění
a spousta věcí na hraní.

Nedaleko ve stejném lese žijí i babička a dědeček medvědi.
Ben je u svých prarodičů moc rád. Bývá u nich vždy ve středu po školce.
O víkendu u nich dokonce často může přespát.

Ale i doma u rodičů se mu líbí.

Většinou si rozumí i se svou malou sestrou a svým velkým bratrem. Hádají se jen občas.

Jednoho večera Ben poslouchá, o čem si povídají rodiče. Povídají si o nějaké nemoci. Někde hodně daleko v jiném lese onemocněla spousta zvířat.

Je to nemoc, kterou ještě nikdy nikdo neměl. Ta zvířátka tam dostávají kašel a horečku. Většinou je všem brzy zase líp. Ale některá zvířátka jsou vážně nemocná. Musí do nemocnice. Jsou to především starší obyvatelé lesa. Někteří z nich měli už předtím jiné nemoci.

Benova maminka a Benův tatínek mají teď trochu strach, že by se tato nová nemoc mohla objevit i v Zázračném lese. Ten druhý les je ale přece dost daleko.

O pár týdnů později zaslechne Ben,
že jezevec ze Zázračného lesa dostal kašel
a horečku.

Kašel a horečka nejsou vlastně nic tak strašného.
Teď si ale všichni myslí, že je to určitě ta nová nemoc.
I Ben si to myslí.

A opravdu to ta nová nemoc je.
Jezevci je naštěstí brzy líp.
Protože je ale tato nemoc velmi nakažlivá,
onemocní brzy i další zvířata.

Je to jako v tom druhém lese:
mladá zvířátka jsou brzy zase zdravá
nebo si ničeho nevšimnou.
Většina zvířat ani neonemocní.
Některým starším zvířatům ale není
dobře a onemocní vážně.

A tak volá ze stromu, co vymyslela:
Lesní škola bude od teď zavřená
a školka v Zázračném lese také.
Všechna malá zvířátka zůstanou doma
a s nikým se nebudou potkávat.
Proto nesmí nikdo ani na lesní hřiště.
I velká zvířata by měla od teď opouštět
svá doupata a hnízda jen zřídka.
Jen když půjdou hledat potravu nebo
si budou muset nutně něco obstarat.

Sova je v Zázračném lese šéfkou.

To je něco jako starostka nebo královna.

Musí se postarat o to, aby bylo v lese všechno
v pořádku.

Přemýšlí. Musí co nejdřív najít něco, co by
tuto nemoc zastavilo.

„Zastavit ji můžeme jen tak, že se zvířata
nebudou potkávat, a tak se nemůžou nakazit“,
je si sova jistá.

* Lesní hřiště
zavřeno...

Obyvatelé lesa jsou překvapeni a Ben také.
Někteří nevěří svým uším.

Všechno je zavřeno? To přece nejde?

Také by si všichni měli často mýt své tlapky.

Kašlat a kýchat je povoleno jen, když si dáte
paži před obličej. To Ben už ví a taky to tak dělá.

Je mu ale líto, že teď nemůže do školky.

A potom řekne sova ještě něco:
V žádném případě by teď malá
zvířátka neměla navštěvovat své
babičky a dědečky.

To všechny obzvlášť překvapí.
Co si ta sova myslí?

Ben je velmi smutný.

Ve svých hnědých medvědích
očích má několik slziček.

Sova to obyvatelům lesa vysvětluje:

Tato nemoc je pro starší zvířata velmi nebezpečná.

Mladá zvířátka by je mohla nakazit. Tomu všichni rozumí.

Dědečkové a babičky jsou také smutní. Mají svá vnoučata přece tak rádi.

Všichni jsou ale rozumní, protože babička
a dědeček nesmí v žádném
případě onemocnět.

Proto zůstanou
Benova babička
a Benův dědeček na chvíli sami
ve svém domečku ve stromě.

Ven jdou jen někdy,
když jdou hledat potravu.

Ještě víc se jim líbí,
když jim někdo něco donese
a položí dolů ke stromu.

I malá zvířátka jsou doma u rodičů.
Hodně si teď všichni
spolu hrají.

Uběhne pár týdnů.

Jednoho večera poslouchá Ben zase, o čem si rodiče povídají.

Povídají si o tom,

že se teď nakazí čím dále míň zvířat.

Už není tolik nových nemocných.

Konečně se smí babička,

dědeček a Ben zase vidět.

Mají z toho velkou radost!

To nejlepší ale je,
že neonemocněli.

Kvůli tomu se vyplatilo
to vydržet.

Ben je tak rád,

stále něco povídá

a tulí se k prarodičům.

O několik dní později otevře znovu i školka. Na to se Ben ohromně těšil. Konečně je všechno zase normální, myslí si Ben. I jeho rodiče vypadají hned šťastněji. „Všechno jsme dobře zvládli“, říká Benova maminka. I Ben si to myslí. A taková hloupá nová nemoc, ta ať už se neobjevuje!